

Prezidentské primárky v Spojených štátoch

John Horvat II.

14. mája 2019 ✚ *Politika*

Zdroj: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:White_House.jpg)

Prázdnota je definovaná negatívne ako neexistencia obsahu. Môže sa týkať neobsadených či nenaplnených štruktúr podobných prázdny m fľašiam. Prázdnota sa vzťahuje na situácie, ktorým chýba realita, podstata alebo zmysel. Skutky môžu byť prázdne, keď nemajú dôsledky, ako sú prázdne gestá alebo hrozby.

Blíži sa prezidentský volebný cyklus a nie je možné nevšimnúť si niektoré prejavy prázdnoty. Nedajú sa skryť napriek tomu, že chce kandidovať čoraz väčší počet socialistov a ľavičiarov. Bojisko je plné, ale kandidáti sú prázdni. Ich sľuby sú hlasné, chýba im však pravdivosť. Parafrázujúc Shakespeara, je tu veľa kriku pre nič.

Festival prázdnoty

Ešte je priskoro špekulovať o cirkuse prezidentských volieb 2020. Vzhľadom na súčasnú situáciu ľavicových kandidátov je však možné povedať, že prezidentské primárky budú opäť negatívne definované, pretože v nich bude absentovať pravdivosť.

Budú festivalom prázdnoty. Odrážajú hlbokú chorobu verejného diskurzu, vedeného skôr emóciami než rozumom. Témy ako *infanticída* (vraždenie nenarodených – potraty) budú banalizované liberálnymi frázami, konzervatívne názory budú úmyselne prekrúcané a o všetkom, čo kedysi bolo považované za typicky americké, sa bude hovoriť s pohrdaním.

Primárky budú súťažou, ktorý milionár je jednoduchší, obyčajnejší a proletárskejší. Budú sa predvádzať, ako počúvajú, nakupujú, jedia etnické potraviny, alebo idú k zubárovi (pozri Beto O'Rourke). To všetko je smutným odrazom post-Kavanaughovských, post-Covingtonovských čias, ktoré prosperujú v prázdnote, hneve a zábave a za ideálny považujú život bez obmedzení alebo záväzkov.

Prázdne názory a identity, ktoré nikoho neurážajú

Môžeme očakávať primárky bez silných kategorických názorov presadzujúcich objektívne zásady. Prázdni ľudia majú slabé názory o všetkom a silné názory o ničom. Ich prázdny diskurz je celý o slobode robiť si, čo sa im zachce a byť tým, čím chcú byť... alebo ako sa chcú identifikovať. Tomu nijaká silná realita nesmie stáť

v ceste. Prázdní kandidáti musia sľubovať zmenu alebo rekonštrukciu „reality“ a prispôsobovať sa pritom najbizarnejším postmoderným trans-fantáziám.

To je dôvod, prečo prázdni ľudia nemajú silnú identitu, ale snažia sa stotožniť so všetkým, aj keď ide len o tisícinu percenta niečoho, neurčité pocity, empatie alebo o hispanizáciu mena.

Problém so silnými názormi

Vskutku, silné názory môžu prázdny ľuďom spôsobiť problémy. Napriek všetkým pekným rečiam o slobode, sa prázdni ľudia nemôžu slobodne odchýliť od politicky korektných hraníc. Prázdní ľudia majú iracionálny strach z toho, že budú nazývaní -fóbmami, či už islamofóbmami, homofóbmami, transfóbmami a inými fóbmami okrem kresťanofóbov. Sú to fóbo-fóbi, ktorí sa roztopia ako snehové vločky, keď ich začnú pozornejšie skúmať. Sú ochotní sa ospravedlňovať za svoju rasu, sociálny pôvod, či iný súčasný či minulý malér, ktorý niekoho niekedy mohol uraziť.

Ďalším problém silných názorov je v tom, že zvyčajne aj niečo stoja. Prázdne návrhy majú zasa výhodu, že ich možno zadarmo ponúkať. V prázdnom svete nikto nepotrebuje platiť za vysokú školu, zdravotnú starostlivosť, základný príjem alebo nejaké utopické ekologické schémy. Prázdní ľudia nerozmýšľajú o vysokých nákladoch vynakladaných na veci zadarmo, ale môžu fantazírovať o neobmedzenom používaní peňazí iných ľudí.

Zdroj: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Flag_of_the_United_States_of_America)

Morálna pustatina

Skutočná tragédia prázdnych ľudí spočíva v tom, že môžu prosperovať len v morálnej pustatine. Prázdnota nemôže existovať v systéme morálnych princípov a noriem. Musí sa vymaniť z obmedzení a mať slobodu tvrdiť všetko a zároveň nič. Prázdnota neuznáva žiadnu morálnu autoritu, okrem vlastného ega, ktorá všetko premieňa na bohov svojich rozmarov.

Preto sa prázdni kandidáti nikdy nezaoberajú morálnymi otázkami, ktoré rozdeľujú krajinu. Neuvažujú o *infanticíde*, umelom potrate, asistovanej samovražde či tradičnom manželstve, pretože je s nimi spojená osobná zodpovednosť, hriech a vina. Omnoho jednoduchší je prázdny vesmír, ktorý vždy za nešťastie ľudí viní represívne štruktúry a systém, ktorý niekoho nespravodlivo zvýhodňuje.

Konfrontácie

Vzhľadom na dutý charakter prázdnoty by sme si mohli myslieť, že nadchádzajúce voľby budú nudné a jednotvárne, či aspoň plytké a zábavné. Nič nemôže byť ďalej od pravdy. Kandidáti budú brutálni,

nemilosrdní a neľútostní, najmä keď budú konfrontovaní s nejakým poľutovaniahodným úbožiakom, ktorý poukáže na ich prázdnotu.

Prázdni ľudia sú ochotní akceptovať alebo tolerovať takmer všetko. Jediná vec, ktorá narúša pokoj prázdnoty, je kategorické a exkluzívne tvrdenie o niečom. Partizáni prázdnoty explodujú v hneve a zúrivosti, keď narazia na silný princíp, morálnu normu ... alebo na nevinné dieťa, ktoré vyplní prázdnotu a postaví sa do cesty ich prázdny životom.

Sám Boh stačí

Postmoderná kríza Západu je krízou prázdnoty, ktorá všetko pohlcuje. Prežívajúce štruktúry liberálneho poriadku, obhajované „konzervatívami“, sú vyprázdnené a zlyhávajú. Dokonca aj ľavicové inštitúcie politického myslenia sa premieňajú na trosky. Všetko je škrupinou ega, ktorá hrozí, že praskne. Nastávajúca kríza je skôr existenčná než politická.

Jedinou cestou ako sa dostať z krízy sú silné, kategorické morálne princípy, ktoré prázdnotu napádajú a likvidujú. Tí, ktorí berú na seba túto rolu, sa musia utiekať k Bohu a preblahoslavenej Matke, aby im prišli na pomoc. Musia využiť doktrinálne a duchovné poklady Cirkvi, ktoré historicky posunuli rovnováhu v prospech tých, ktorí bojujú za Boha a kresťanskú civilizáciu, ktorá je odrazom všetkého, čo je dobré, pravdivé a krásne. Iba Boh môže naplniť existenciálnu prázdnotu, ktorá sužuje a trápi postmoderné srdcia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/prezidentske-primarky-v-spojenych-statoch/>